Scrisori către sportivii sovietici

Prietene Denisenko,

După fiecare concurs la care am participat împreună, prietenia dintre noi a devenit tot mai strânsă, mai puternică, ca şi legăturile trainice, de nesdruncinat, care înfrăţesc poporul meu de marele popor sovietic, gloriosul constructor al comunismului.

Intâlnirile noastre mi-au folosit mult. Dela tine am învăţat multe, foarte multe lucruri preţioase, unele dintre ele esenţiale pentru realizarea unei performanţe cât mai bune.

In timpul concursului, atunci când fiecare se gândeşte numai la el, tu, prieten drag, aveai totuşi timp să-mi adresezi câteva cuvinte, câteva sfaturi pe care numai noi, cei ce am trăit emoţia firească a concursului, le putem preţui la adevărata lor valoare. Şi eu n'am uitat şi nu voi uita niciodată cum mi-ai arătat multe amănunte de tehnică şi m'ai încurajat îmbărbătându-mă şi dându-mi siguranţă în puterile mele.

Şi, apoi, exemplul tău a fost pentru mine o adevărată lecţie. Prin felul în care te comportai înţelegeam parcă mai bine măreaţa sarcină a sportivului de tip nou, atunci când reprezintă ţara lui la un concurs internaţional. Patriotismul tău fierbinte ne înflăcăra şi pe noi, călindu-ne în lupta pentru obţinerea de performanţe cât mai bune spre gloria sportivă a patriei noastre.

Acum, la aniversarea măreţei sărbători, gândurile mele se îndreaptă spre tine, spre gloriosul popor sovietic, spre iubitul conducător al oamenilor muncii de pretutindeni, marele Stalin.

Prietene Denisenko, nu voi uita niciodată cele ce am învăţat dela tine, iar exemplul tău va fi pentru mine, întotdeauna, o călăuză pe drumul ridicării nivelului performanţelor mele.

ZENO DRAGOMIR
maestru al sportului

Iubite prietene Bulakov,

Din calendarul vremii filele au căzut rând pe rând şi, odată cu ele, au trecut şi zilele. Ne-am întâlnit ultima dată în Berlinul celui de al treilea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace. Am trăit acolo clipe de înălţător entuziasm, am legat acolo o prietenie trainică, o prietenie cum se poate lega numai între doi tovarăşi care luptă pentru acelaş ţel: pacea. Alături de tine, tovarăşe Bulakov, am simţit mai bine ca oricând că popoarele noastre sunt prietene, că noi facem parte din acelaş front, din frontul păcii, condus de marele Stalin.

Adevărata prietenie pe care ne-o purtaţi voi, sportivii Patriei Socialismului victorios, s'a oglindit minunat în grija cu care antrenorii şi mai ales, tu, iubit prieten, ne-aţi dat sfaturi, ajutându-ne din plin să urcăm pe culmile gloriei sportive.

Acum când poporul nostru sărbătoreşte a 34-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, gândul meu se îndreaptă cu nespusă dragoste spre minunata voastră patrie, spre tine, prieten bun şi drag. Prilejul pe care-l am de a-ţi scrie îl voi folosi pentru a-ţi mulţumi ţie şi, prin tine, patriei tale pentru ajutorul neprecupeţit pe care mi l-a dat, pentru minunata experienţă pe care mi-a pus-o la dispoziţie şi din care eu am cules învăţăminte de nepreţuit.

Prietene drag, doresc ca viitoarele noastre întâlniri să fie noi prilejuri de înfrăţire, de cimentare şi mai puternică a prieteniei noastre.

Urez patriei voastre noi succese pe drumul construirii comunismului, iar vouă, minunaţilor sportivi sovietici, noi şi minunate performanţe!

NICOLAE LINCA
maestru al sportului, campion mondial universitar de box

Şi sportul va înflori în gospodăria lor colectivă

Anul trecut, în luna Iunie, 60 de familii de ţărani săraci din Codlea, regiunea Stalin, au hotărît să pornească pe drumul arătat de partid pentru a-şi făuri o viaţă mai bună, pentru a munci mai cu spor la construirea socialismului în ţara noastră.

Dela păşunea şi grădinile de pomi fructiferi care se află pe lângă pădurea numită „Groapa Pietrii" şi până aproape de valea Bârsei se'ntinde pământul muncit cu sârg de colectiviştii gospodăriei „7 Noembrie". In afară de această întindere de pământ pe care nu o poţi cuprinde cu ochii — sunt aproape 600 de hectare — gospodăria mai are pe drumul Hălchiului 20 hectare de grădină de zarzavat. Mai bine de un an s'au străduit vrednicii colectivişti ai gospodăriei „7 Noembrie" să cinstească drumul arătat de partid. Şi munca lor a adus un rod bogat, mulţumirea şi încrederea trainică în viitor. Grâul semănat cruciş, după metoda sovietică, a crescut înalt, cu spicul mândru şi greu. La hectar s'a recoltat 3100 de kilograme. Insămânţările de toamnă au fost terminate de mult, iar sfecla de zahăr şi cea de vite, morcovii şi ciocarea, au fost şi ele scoase.

La gospodărie se munceşte de zor. Impărţiţi pe munci, tineri şi vârstnici, bărbaţii şi femeile îşi văd de treburi în cele trei ogrăzi ale gospodăriei. Colectiviştii au unit, prin spargerea zidurilor despărţitoare, trei case şi au rânduit după nevoile lor camerele, şurile, magaziile şi grajdurile. Astfel, în prima ogradă sunt grajdurile de cai, atelierul de fierărie, depozitul de reformă şi o şură de furaje. In a doua ogradă se află biroul, localul echipei zootehnice, crescătoria de porci, moara şi o magazie, iar în a treia sunt sala de şedinţe, colţul roşu şi diferite dependinţe. Peste drum de gospodărie se află creşa. Alături, crescătoria de păsări, grajdurile de vaci şi depozitul de unelte. In mijlocul oraşului Codlea, gospodăria agricolă colectivă „7 Noembrie", puternică unitate socialistă în agricultură, îşi întăreşte zi de zi numele de gospodărie harnică.

Ziua de sfârşit de Octombrie a fost plină de soare. Cerul albastru şi strălucitor, aerul proaspăt şi curat, au dat colectiviştilor mai multă putere de muncă. Pe'nserat, când ultimele fâşii de lumină atingeau crestele munţilor pătate de zăpadă, în grupuri vesele, cu cântecul pe buze, ei intrau pe porţile gospodăriei. Fiecare, după rostul lui, se'ndreaptă către ograda unde are de terminat ultima socoteală a unei zile bogate în muncă.

In biroul gospodăriei sunt mulţi. Preşedintele, tov. Gheorghe Petroşan şi socotitorul gospodăriei, tov. Nicolae Bianu, au în faţă registre, tabele, cifre care oglindesc zilele de muncă, dragostea fiecăruia de a produce cât mai mult. Vorba colectiviştilor e cumpănită şi are greutate. E graiul însufleţit al celor care luptă pentru bunăstare sub stindardul glorios al partidului.

Doi colectivişti mai vârstnici discută rezultatele întrecerii socialiste cu gospodăria colectivă „Drum Nou" din comuna Turia, din acelaşi regiune. Pe o bancă, una lângă alta, câteva femei aşteaptă ora împărţirii laptelui. In curte, echipa zootehnică face situaţia zilnică, iar la moară, ajutaţi de puterea luminii electrice, morarii macină întruna.

S'a'ntunecat bine. Dinspre munte bate un vânt rece dar lipsit de asprime. In ultima ogradă, la un semn al tânărului Gheorghe Râpea, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., tineretul gospodăriei s'a strâns roată.

— Tovarăşi, mergem la colţul roşu. Avem multe de discutat.

Intr'o frântură de clipă, erau cu toţii înăuntru. O cameră mare, frumos pavoazată, bine luminată. Bibliotecă, mese de şah, aparat de radio. Pe mese, broşuri şi cărţi.

Utemistul Gheorghe Râpea are numai 17 ani. Privirea lui e hotărîtă, dârză. E puternic, bine legat. Umerii i-s laţi, mâinile bătucite. Un adevărat om cu vrere de muncă. Ochii lui Gheorghe Râpea caută mereu ceva nou. Işi priveşte cu drag tovarăşii care s'au aşezat în faţa lui. Cu aceeaşi prietenie îl privesc Ion Potcoavă, Ion Lupu, fraţii Ion şi Virgil Stoica, Elena Staicu, Maria Seceleanu şi ceilalţi utemişti cărora li se citeşte voia bună pe faţă.

— Am muncit o vară întreagă, tovarăşi, şi munca noastră a fost încununată de rod bogat, spune Gheorghe Râpea. Mai sunt puţine zile până la 7 Noembrie, sărbătoarea cea mare a oamenilor muncii. Ştim cu toţii că aniversarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie este ziua noastră, a tuturor celor ce luptă să făurească o viaţă nouă în scumpa noastră patrie. 7 Noembrie este ziua gospodăriei noastre. Tovarăşi, trebuie să cinstim această zi aşa cum se cuvine, prin noi angajamente. Propun ca, pe lângă angajamentele pe care ni le vom lua în legătură cu munca noastră de zi cu zi, să ne luăm angajamente şi pe linie sportivă. Iată, tovarăşi, iarna bate la uşă şi nu trebuie să ne găsească nepregătiţi. Pentru a mări productivitatea muncii, pentru sănătatea noastră, să ne gândim la sport şi să-l practicăm în timpul nostru liber în mod organizat. Să facem din activitatea noastră sportivă o preocupare de frunte, aşa cum fac colhoznicii sovietici.

Cuvintele secretarului organizaţiei de bază U.T.M. au răsunat puternic. Utemiştii şi utemistele, 19 la număr, aveau în ochi luciri vii.

Ion Lupu are numai 16 ani, e însă tot numai viaţă. Vorbeşte iute, cu însufleţire şi convingere.

— Da, tovarăşi, bine a zis tovarăşul Râpea. Iată, eu mi-am pregătit schiurile. Le-am uns cum trebue cu lumânare şi le-am tocmit legăturile. Vreau să merg şi iarna asta la Oraşul Stalin, ca anul trecut, la „Cupa Satelor".

Ion Potcoavă ridică şi el mâna.

— Şi doagele mele-s gata. Să cadă numa' omătul şi du-te frate...

Fetele chicotesc. Se privesc şi se'ndeamnă la vorbă. Cu toate is bucuroase că a venit şi rândul sportului. Maria Seceleanu numără 16 ani; a învăţat astă vară să înnoate. Erau la scaldă. Apa Vulcăniţei curgea lângă fânetea gospodăriei şi nu trece de brâu. Maria se tot codea. Dar, fără a ţine seamă de teama fetei, Potcoavă a împins-o în apă. A doua zi, Maria nu mai cunoştea decât bucuria de a merge odată cu şuvoiul apei. Acum ea ştie să înnoate bine şi are curaj să vorbească despre sport. La întrecerea din luna lui Cuptor cu muncitoarele dela fabrica Colorom, ea a fost în frunte.

— Să punem bănuţ lângă bănuţ şi să ne cumpărăm materiale de sport. Şi eu vreau să învăţ schiul.

Virgil Stoica vine şi el cu o propunere. Să se vorbească cu tovarăşul socotitor al gospodăriei şi, din zilele de muncă, să se cumpere pentru început mai puţin, apoi, pe măsura posibilităţilor, mai mult material şi echipament sportiv. Utemiştii întăresc propunerea cu aplauze.

— Nu trebuie să ne mulţumim să facem ca în trecut, vorbeşte din nou Râpea. E foarte bine să mergem şi la terenul de sport al oraşului, că nu-i departe, Muncitorii ne primesc cu braţele deschise. Putem juca acolo volei, handbal şi fotbal. La căminul cultural, deasemeni, putem face sport. Dar, cu puterile noastre, putem face mai mult. Să cerem ajutorul partidului, să vorbim cu tovarăşii din colectivă şi să ne facem şi noi un teren de sport, al nostru. Să luăm pildă dela tinerii muncitori agricoli din Hălchiu. Ei au 8 secţii pe ramură de sport. 149 de tineri din gospodăria agricolă de stat „Octombrie Roşu", dintre care 52 de fete, sunt membri cotizanţi ai colectivului sportiv. Tânăra Veber Ecaterina a ieşit prima la alergarea pe 100 metri disputată în cadrul finalelor „Cupei Satelor", iar tânărul Franz Hans dela aceeaşi gospodărie deţine recordul regional la aruncarea grenadei. Gospodăria agricolă de stat din Hălchiu are şi una din cele mai bune echipe de handbal din regiune. Băeţii din echipă fac cinste colectivului lor. Plasele pentru volei şi handbal au fost lucrate de muncitoarele din gospodărie. Directorul gospodăriei, tovarăşul Ion State, ajută mereu activitatea sportivă. Iată un exemplu bun, tovarăşi. Un exemplu pe care trebue să-l urmăm cu toţii.

Utemistul Gheorghe Râpea a ştiut să vorbească. Intr'o clipă, cu toţii au fost lângă el.

Ion Potcoavă îl priveşte cu emoţie pe secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

— Tovarăşi, eu, după cum ştiţi, joc fotbal, sunt schior, ştiu să înot şi-mi place călăria. Fată de cele spuse de tovarăşul Râpea, îmi iau angajamentul să practic cât mai multe sporturi şi să ajung sportiv fruntaş al gospodăriei. Totodată, îmi iau angajamentul să-i ajut şi pe ceilalţi tovarăşi tineri în practicarea sportului.

Nici tinerele nu au lipsit dela angajamente. Aşa a hotărît tineretul din gospodăria agricolă colectivă „7 Noembrie"-Codlea să meargă pe drumul unei activităţi sportive organizate, o chezăşie în plus pentru succesele lor viitoare.

★

Seară de toamnă târzie, seară liniştită, cu cer înstelat. Pe boltă, pulberea strălucitoare trimite svâcniri de raze subţiri. Afară pe uliţe, colectiviştii se îndreaptă către casă. Femeile şi-au luat copiii dela creşă. Ele duc acasă căni pline cu lapte. Pe tabla depe poartă strălucesc cuvintele scrise cu vopsea aurie: — Gospodăria agricolă colectivă „7 Noembrie". Gospodăria agricolă colectivă din Codlea poartă numele Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, ziua care a însemnat zorii unei vieţi noi pentru întreaga omenire muncitoare. Conduşi de partid, ţăranii muncitori din Codlea luptă sub semnul măreţei zile a Revoluţiei din Octombrie, pentru o viaţă luminoasă, fericită, pentru socialism, pentru pace.

H. BOLDUR

TURNEUL ECHIPELOR SOVIETICE DE FOTBAL

TIRANA 5 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Albaneză transmite: Renumita echipă de fotbal „Spartak" din Moscova, care a sosit în R.P. Albania cu prilejul manifestărilor sportive ce se desfăşoară în cinstea celei de a 34-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi a celei de a 10-a aniversări a întemeierii Partidului Muncii din Albania, a jucat la 4 Noembrie primul match, în oraşul Skodra, întâlnind echipa asociaţiei sportive „Puna".

In minutul 20 Paramonov deschide scorul. Până la sfârşitul primei reprize „Spartak" mai înscrie încă 3 puncte, făcând o adevărată demonstraţie de tehnică şi tactică.

In repriza a 2-a oaspeţii sovietici imprimă jocului un ritm extrem de rapid şi mai înscriu încă 5 goaluri până la sfârşitul partidei, care s'a încheiat astfel cu scorul de 9-0 (4-0) în favoarea echipei „Spartak" Moscova.

Peste 10.000 spectatori au admirat şi aplaudat jocul minunat al fotbaliştilor sovietici.

★

VARŞOVIA, 5. (Agerpres). — TASS transmite:

In localitatea Zabrzu (Silezia), echipa de fotbal „Dinamo" Tbilisi a susţinut Duminică al doilea match din cadrul turneului pe care-l întreprinde în R. Polonă, jucând cu echipa minerilor polonezi „ZS Gornik" în formaţia căreia figurează internaţionalii: Aniola, Wisniewski şi Krasowka.

Prestând un joc de un înalt nivel tehnic, fotbaliştii sovietici au câştigat întâlnirea cu scorul de 4-0. Au asistat 40.000 spectatori.

„Dinamo" Tbilisi va susţine următorul joc la Cracovia.

Noi recorduri unionale stabilite la auto-moto

MOSCOVA, (Agerpres). — TASS transmite:

Pe şoseaua Moscova-Simferopol au avut loc de curând întreceri între cei mai de seamă motociclişti şi automobilişti sovietici din Moscova, Harkov, Rostov pe Don, Riga şi alte oraşe.

Pilotând maşini de construcţie sovietică, sportivii motociclişti şi automobilişti au stabilit patru noi recorduri unionale, realizând timpuri remarcabile.

Conducând o motocicletă de construcţie proprie, categoria 500 cmc., motociclistul sportiv Şumilkin din Moscova a înregistrat la kilometrul lansat viteza medie orară de 207,134 km. Această performanţă constitue un nou record unional absolut de viteză. Vechiul record unional era de 204,895 km. şi fusese stabilit tot de Şumilkin cu trei luni în urmă.

In proba de kilometru nelansat, Şumilkin a marcat o viteză medie orară de 140,625 km. El a parcurs 5 km. lansat cu viteză de 190,274 km. Vechile recorduri pe aceste distanţe au aparţinut aceluiaş alergător.

La proba de motociclete cu ataş, categoria 600 cmc., sportivul Lorent din Harkov a stabilit un nou record unional, marcând pe kilometru lansat viteza medie orară de 167,832 km.

Un mare succes a obţinut automobilistul Nikitin din Harkov, care, pentru prima dată în Uniunea Sovietică, a realizat o viteză medie de peste 200 km. pe un automobil de categoria până la 2.500 cmc. Viteza medie orară cu care a parcurs Nikitin kilometrul lansat a fost de 201,342 km.

In cursa de 5 km. lansat, Nikitin a realizat 202,338 km. pe oră, iar în proba de kilometru nelansat, viteza medie orară de 110,327 km.

Campionatul de şah al R. P. R.

Intâlnirile din cadrul finalei campionatului de şah masculin al R.P.R. se desfăşoară în sala poligonului de tir din parcul sportiv „Dinamo" (Şos. Ştefan cel Mare).

Rundele au început eri după amiază, la ora 17, continuând azi dimineaţă prin reluarea partidelor întrerupte.

PENTRU UN GOAL MAI MULT SAU MAI PUŢIN MARCAT...

In general, comportarea unei echipe în timpul întregului campionat se reflectă în clasamentul final. Tabela de clasificare indică locul ocupat de fiecare echipă participantă, iar criteriile de alcătuire a unui clasament stabilesc ordinea echipelor care au terminat la egalitate de puncte.

Unul din aceste criterii — la fotbal, de pildă — este raportul dintre goalurile date şi cele primite sau goal-average, cum i se mai spune.

In timpul campionatului, acest goal-average este o cantitate neglijabilă pentru marea majoritate a echipelor de fotbal, pentru ca numai la sfârşitul campionatului să-i acorde toată importanţa cuvenită. Aşa s'a întâmplat anul trecut, aşa s'a întâmplat şi anul acesta în Divizia A. In ediţia 1950 a campionatului Diviziei A, titlul de campion a fost decis de goal-average: cel al Flamurei Roşii U.T.A. a fost superior celui realizat de Locomotiva Bucureşti. Deasemenea, echipele clasate pe locurile 9, 10 şi 11 au fost desemnate tot de goal-average: Locomotiva Tg.-Mureş, Flacăra (fost Partizanul) Bucureşti şi Metalul Reşiţa s'au clasat în această ordine.

Faptul că echipele noastre din prima categorie acordă importanţă goal-average-ului abia spre sfârşitul campionatului, este o mare lipsă în activitatea lor, lipsă care se datoreşte unei insuficiente pregătiri morale şi tehnice. Nu a existat match în cursul căruia apărătorii să nu comită erori elementare din care s'au marcat goaluri, înaintaşii să nu rateze din lipsă de precizie sau calm, sau echipe care să nu se mulţumească cu avantajul luat (2 sau 3 goaluri) şi să slăbească alura jocului, ceeace constitue un defect al echipelor noastre fruntaşe. Echipa C.C.A. nu a insistat suficient în matchul cu Fl. Roşie U.T.A. şi a câştigat numai cu 1-0, când aspectul jocului îndreptăţea o victorie mai netă; Dinamo Bucureşti nu a fructificat multe situaţii clare în jocurile cu Dinamo Oraşul Stalin şi Locomotiva Tg.-Mureş; Lucaci II, portarul mureşenilor, a scăpat balonul din mână, iar apărarea aceleiaşi echipe — în acelaş joc cu Flacăra Bucureşti — a fost neatentă la un atac bucureştean şi în ambele situaţii s'au marcat goaluri; Socec a ratat un penalty în partida cu Flacăra Bucureşti, trăgând prea încet şi nesigur; Ene a tras în bară la jocul cu Flacăra Petroşani din lipsă de calm. Toate acestea sunt numai câteva exemple concludente dintr'un şir întreg, nelipsit din etapele campionatului divizionar.

Fotbalul este un joc sportiv în care contează mult goalurile marcate. Pentru aceasta, fiecare jucător — apărător sau înaintaş — şi întreaga echipă trebue să se antreneze temeinic, să-şi îmbunătăţească tehnica individuală şi cea de ansamblu, să aplice din ce în ce mai conştient şi mai corect schemele tactice, să subordoneze interesele individuale celor colective, să joace prudent şi calm, păstrând tot timpul o atitudine tovărăşească, sportivă.

Intr'un cuvânt, jucătorii şi echipele trebue să-şi îmbunătăţească necontenit pregătirea tehnică şi morală pentru a obţine succese corespunzătoare. Exemplul strălucitilor maeştri sovietici trebue să le fie călăuză şi în această privinţă.